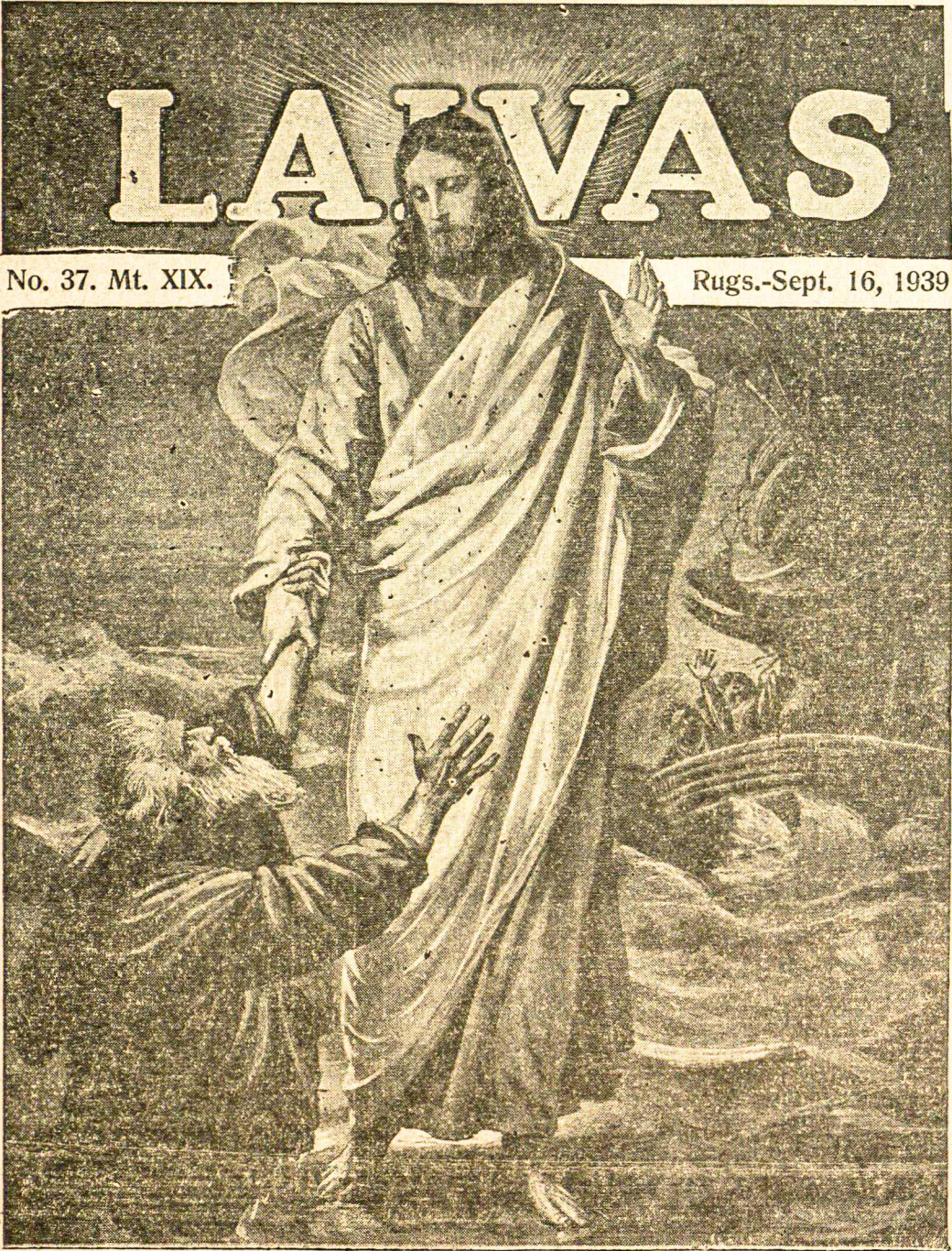

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 37. Mt. XIX.

Rugs.-Sept. 16, 1939

LTSR valst.
respublikinė
biblioteka

XVI SEKMADIENIS PO SEKMINIŲ.

EVANGELIJA

Luk. 14. 1—11

ANUO metu, Jėzui įeinant į namus vieno parisiejų vyriausiojo subatoje valgyti, atsitiko, kad jie tykojo Jo. Štai Jo akyvaizdoje stovėjo vienas žmogus sergąs vandens liga. Tuomet Jėzus atsiliepdamas į įstatymo žinovus ir parisiejus tarė: Ar valia subatoje gydyti? Bet jie tylėjo. Tai Jis ėmė jį, pagydė ir paleido. Atsiliepdamas gi į juos Jis tarė: Jei kieno jūsų asilas ar jautis įkrinta į šulinį, ar ne tuojau subatos dienoje jį ištraukia? Ir į tai jie negalėjo Jam atsakyti. Patėmijęs, kaip pakviestieji rinkosi sau vyriausias vietas prie stalo, Jis pasakė prilyginimą ir jiems tarė: Pakviestas į vestuves, nesisėsk vyriausioje vietoje, kad kartais nebūtų pakviesta garbingesnio už tave, kad tas, kurs tave ir jį kvietė, atėjęs, nesakytų tau: Užleisk šitam vietą! Tuomet tu turėtumei nuraudęs sėstis žemiausioje vietoje. Bet būdamas pakviestas eik ir atsisėsk žemiausioje vietoje, kad atėjęs tas, kurs tave kvietė, tau sakytų: Prieteliau, slink aukščiau! Tuomet tau bus garbės akyvaizdoje sėdinčių draug

LEKCIJA

Efez. 3, 13—21

BROLIAI: Prašau, nenusiminkite dėl mano sielvartų už jus, kurie yra jūsų gyrius. Todėl aš klaupiuos ant kelių prieš mūsų Viešpaties Jėzaus Kristaus Tėvą, nuo kurio kiekviena tėvystė danguje ir žemėje gauna vardą, kad Jis duotų jums sulig savo garbės turtais sustiprėti jėga per Jo Dvasią ir vidurinį žmogų, kad Kristus tikėjimu gyventų jūsų širdyse, ir kad jūs būtumėte iššaknyję ir sutvirtėję meilėje, kad galėtumėte suprasti draug su visais šventaisiais, koks yra platumas, ilgumas, aukštumas ir gilumas, taip pat pažinti perviršijančią visokį žinojimą Kristaus meilę, kad būtumėte pripildyti viso Dievo pilnumo. Tam gi, kurs savo veikiančia mumyse jėga gali padaryti be palyginimo daugiau, kaip prašome ar išmanome. Jam tebūnie garbė Bažnyčioje ir Kristuje Jėzuje per visų amžių kartas. Amen.

prie stalo. Nes kiekvienas kurs save aukština, bus pažemintas, ir kurs save žemina, bus paaukštintas.

MEILĖS DIEVAS

70 metais, ciesaui Vespasionui viešpataujant, Romos senatas svarstė, kaip pavadinti aukščiausią dievą. Vieni siūlė "turtinųjų dievas", antri "galingųjų dievas", treči "išmintinųjų dievas". Tada pakilo vienas senato narys ir tarė: "Jeigu aukščiausiąjį dievą pavadinsime turtinųjų dievu, jis nebus vargšų dievas; jei jį pavadinsime galingųjų dievas, jis nebebus silpnųjų; jei jį pavadinsime išmintinųjų dievas, jis nebebus prasčiokėlių dievas. Aš siūlau jį pavadinti "Meilės Dievas". Čia kalbėtojas išvyniojo gražaus, malonaus veido vyriškio paveikslą, po kurio buvo parašyta: "Aš myliu jus, aš apdovanoju jus, aš atleidžiu jums, nes aš esu Meilės Dievas". Senatas vienbal-

siai priėmė šį pasiūlymą.

Prieš 19 šimtmečių ir tai pagonyms nutarė, kad aukščiausias romėnų dievas yra Meilės Dievas. Deja, krikščionys, net katalikai, tie teisėtieji Meilės Mokytojo sekėjai ir šian die dar nesupranta, kad Dievas yra Meilė ir Jo Evangelija — linksmoji naujiena.

"Jūs verksite ir raudosite, o pasaulis džiaugsis" (Jon. 16, 20) — girdėjome evangelijoje. Ne vienas, išgirdęs tuos žodžius, mąsto: "Ak, tas Kristus! Jis liepia savo sekėjams verkti ir raudoti, o aš tai trokštu džiaugsmo, meilės, kaip žiedas saulės, gervė vandens". — O dažnas net nurodo, kad ir Kristus net du kartu verkęs, bet niekad nesijuokęs... Atleiskite, tai yra nesusipratimas

ar neišmanymas. Kristus juk aiškiai pasakė: „jūsų nuliūdymas pavirs džiaugsmu (Jon. 16, 20)... ir jūsų džiaugsmo niekas iš jūsų neatims“ (Jon. 16, 22).

Verksmas ir ašaros nėra katalikybės žymės! Tai tik laikini, praeinantys dalykai! Katalikybės esmėje, giliausiose jos dvasios gelmėse, glūdi meilė ir džiaugsmas. Šv. Jonas, tas mylimiausias paties Kristaus apaštalas, kaip erelis į saulę, pajėgęs išvelgti į Dieviškąją Prigimtį, nerado tikslesnio pavadinimo Dievui, kaip šį „Dievas yra Meilė“.

Pats gi Kristus: „iš to visi pažins, kad jūs mano mokytiniai, jei turėsite meilę kits kito“ (Jon. 13, 35). O įsakymas didžiausias Įstatyme: „Mylėsi Viešpatį, savo Dievą, visa savo širdimi, visa savo siela ir visa savo mintimi... mylėsi savo artimą, kaip pats save“ (Mat. 22, 37-39). Taigi, Dievas yra Meilė. Jo sekėjų tikroji žymė „meilė“ ir didžiausias įsakymas yra „meilės įsakymas“.

Dievo meilė žmogui jau pasireiškia pasaulio pradžioje. Ne sau jis tveria šį gražų pasaulį, nes Trejybėje Vienas yra savyje tobulas, nieko iš šalies nereikalaujantis. Pasaulis tiesioginiai tveriamas žmogaus laimei, nes sukurtasis pasaulis ir buvo pavestas paties Dievo žmonijai.

Paties žmogaus sutvėrimas, ir tai tokio o ne kitokio, parodo ypatingesnę Dievo meilę žmogui. Išskiria jį iš kitų tvarinių, padaro jį į savo paveikslą ir panašumą, apdovanoja nemirtinga siela, turinčia protą ir laisvą valią.

Kristaus asmenyje Dieviškoji Meilė pasireiškė visoje savo pilnybėje, epopėjoje. Pats įsikūnijimo faktas, gimimas tvartelyje, 30 metų sunkaus darbo, treji metai vargo, neturint net kur galvos priglausti, galiausiai visa šturpi ir tragiška kančios istorija ir žiauri mirtis Golgotos kalne parodo aukščiausios meilės laipsnį žmonijai, kokio nežinojo, nežino ir nežinos daugiau pasaulis. Niekas neduoda savo gyvybės už savo priešus. Tik vienas vienintelis Kristus, ta tikroji Meilė žemėje galėjo tai padaryti.

Ir po mirties nepaliko mūsų vienų. Atsiunčia Dvasią Ramintoją, kuri įkaitins mus meilės ugnim.

Visa tai žinodamas katalikas, ar gali būti nuliūdes, ašarojantis. Priešingai, katalikų šir-

dys pravertos, kaip langai saulei, džiaugsmui, laimei, pilnam gyvenimui. Žinojimas, kad Dievas yra mūsų tėvas, kurs myli, visuomet rūpinasi, globoja mus, daro mūsų gyvenimą džiugų, laimingą, mielą.

Emil Fiedleris, tas šių dienų žodžio menininkas ir moderniško žmogaus dvasios chirurgas, nužymi skirtumą tarp Senojo ir Naujojo Testamento. Senojo Testamento žmogus jautėsis, kaip didmiesčio požemyje ar rūsyje, kur šviesos įeina pro nedidelį langelį, į tą patį murziną. Be šilumos, gryo oro, tvankus kambarys. Tokiame kambaryje gyvena žmogus žino, kad jo viršuje gyvena namų savininkas, teisingas, bet griežtas ir kietas ponas. Jis bijosi jo ir dreba iš baimės prieš jį. Bet štai ateina Kristus. Jis žmoniją pakelia iš pogrindžių į pirmąjį aukštą, kur saulės, šviesos ir šilumos iki valios. Viskas, kas tėvo, tas ir tavo. Tu, žmogau, jau nebe vergas, bet Dangiškojo Tėvo sūnus ar dukra. Tu pilnateisis tėviškės paveldėtojas, tėvynainis.

Taip, Kristus pakeitė žmogaus gyvenimą. Toji beprasmė tamsa, tas nežinojimas gyvenimo prasmės, tie prietarai, burtai ir stabai, toji visa kvaila pagonybė su savo formomis ir keista dvasia slėgė jautrios, gilios sielos žmogų iki nusivylimo, skausmingos ašaros. Ir tos ašaros, tas neviltingas nuliūdymas buvo aiškus ir suprantamas, nes buvo išaugęs iš žmogaus dvasios gelmių, iš giliausių sielos versmių. Katalikybėje tik džiaugsmas, tik laimė, tik meilė yra psichologiški, tikri dalykai. Vienas tik nuliūdymas, viena tik ašara yra pateisinama tai ašara, skausmas netekus Kristaus, Jo meilės šilumos, šviesos.

Vėl valandėlė, ir matysite mane“ (Jon. 16, 16). Nors čia tiesioginiai Kristus kalba apie savo pasirodymą prisikėlus iš numirusių, tačiau simboliškai, ar nereiškia, kad Išvytas Dievas, Meilės Dievas greit... po valandėlės grįžta pas mus. Tad mūsų skausme nėra tos pagoniškos neviltingos, nes mes žinome, kad mūsų skausmas, mūsų ašaros pavirs džiaugsmu, nes mūsų Dievas yra Meilės Dievas, nes mes esame Jo vaikai, kuriuos jungia viena meilė, ir kad visas gyvenimas yra ne kas kita, kaip meilės vykdymas žemėje.

Kun. Alfars Lapė

J. Butkevičius

Šv. Kryžiaus Istorija Ir Padavimai

KRIKŠČIONIŠKIEJI Vidurinių Amžių entuziastai katalikų rašytojai, piešėjai, skulptoriai ir kiti tam panašūs specialistai, kai kurie iš jų, kaip parodo istorija, turėjo didelį norą matyti šv. Kryžių, ant kurio Brangiausias mūsų Išganytojas, V. Jėzus Kristus, pakabintas už mūsų kaltės mirė. Tam tikslui jie panaudodavo ant stiklo, mozaikos ir kitokių medžiagų, įvairius padirbamus paveikslus, kuriuose, pasiremdami patiektomis Senajame Testamente žiniomis, — pasinaudodami taipogi ir specialėmis, — su tuo dalyku surištomis legendomis ir padavimais, nupiešdavo arba įgraviruodavo (išpiaustydavo) įvairių įvairiausių epizodus ir vaizdus, surištus su šv. Kryžiumi ir pačia pirmąją jo istorija. Tie vaizdai reprezentuodavo daugelį įvykių, parodančių bei išaiškinančių pačią šv. Kryžiaus pradžią ir jo atsiradimo pasaulį reikalingumą.

Trojos mieste, Graikijoje, yra keturios bažnyčios, būtent: šv. Nizijaus, šv. Pantaleono, šv. Martino Vignietės ir šv. Madeleinos, kurios turi taip vadinamus freskuotus langus, ant kurių stikly, yra tam tikrais dažais išpaušyti įvairių šv. Kryžiaus epizodų vaizdai. Tų vaizdų taipogi randasi nemažos serijos ir kitose kai kuriose bažnyčiose, kaip, pavyzdžiui, Bacci, Arezzo Fliorencijos bažnyčiose, Italijoje, padirbtų ant langų bei ant sienų (ypatingai Fliorencijos bažnyčiose!), garsaus italų piešėjo Agnolo Gaddi, XIII šimtmečio. Tie visi istoriniai vaizdai, kaip tik aiškiausiai mums ir atdengia impresingus tų visų legendų ir padavimų vaizdus, aiškiausiai atvaizduojančius, kaip nusidėjo pirmieji mūsų tėvai — Adomas ir Ieva, būdami Rojuje ir kaip paskiau įvyko Pasaulio Atpirkimas. Visa pilna Pasaulio Atpirkimo Istorija, ir pati pirmąją šv. Kryžiaus pradžią, randasi parašyta veikalė "Vita Christi", kurs buvo atspausdintas Trojoje, 1517 m. Jaques de Voragine, savo veikalė "Legenda Aurea" ir kiti kai kurie XIII šimtmečio prancūzų rašytojai, kiek

panašiai, kaip ir "Vita Christi" veikalas, tą dalyką nušviečia.

Pasiremdami tais visais paveikslais, veikalais, juose patiekiamų žinių duomenimis, tom visom legendom ir padavimais, — mes persikelkime pačion Pasaulio Pradžion, ir mes pamatysime, kad pasaulis tuomet laukė ateinančio Žmonijos Atpirkėjo, išliuosuoti žmoniją iš piktosios dvasios vergijos, kurion pirmieji mūsų gimdytojai — Adomas ir Ieva, būdami Rojuje, per savo nepaklusnybę V. Dievui, buvo pavedę.

Vienas padavimas sako, kad Adomas — pirmasis mūsų tėvas, su savo žmona — Ieva, paliko išvaryti iš Rojaus plikon, tuščion žemėn, kurioje vien tik įvairios piktažolės tebuvo, kad savo maldomis, ašaromis, vargais ir įvairiais kentėjimais, atlyginti už savo nepaklusnybes, atitaisyti tą pikta darbą, kurį jie V. Dievui buvo padarę. Adomas, po ilgo savo gyvenimo vargingoje žemėje, aiškiai pajutęs besiantinančią mirtį, kaip padavimas tvirtina, pasišaukęs savo sūnų — Setą pas save — paliepė jam skubiai eiti Rojun, iš kurio jis už sulaužymą duoto jam V. Dievo įsakymo, paliko iš Rojaus išvarytas, ir maldauti dėl jo (Adomo), iš Rojaus Vartuose sargyboje bestovinčio Arkangelo pasigailėjimo balzamo, kad jam mirus, nereikėtų kentėti didelės bausmės už savo nusikaltimą.

Setas tėvo paklausė ir prisiruošęs leidosi kelionėn.

Kelias, kuriuo jis Rojun keliavo ir visa aplinkui, buvo tuščias ir plikas, be jokių žaliuynų ar vaisių. Ant plikos, purvinos žemės, vien tik tesimatė nusikaltusių jo gimdytojų — Adomo ir Ievos, plikų kojų žemėje išpausti pėdsakai, kuriuos jie paliko, kai jie išvaryti iš Rojaus, pirmutiniu kartu šioje vargingoje žemėje veikdami keliavo.

Setas atydžiai tais kojų pėdsakais bekeliaudamas, pagaliau atėjo pas Rojaus sienas, ir pro pravirus Rojaus Vartus, nedrąsiai pažvelgė vidun. Čia gamta buvo papuošusi visą žemę su nuostabiausio gražumo šviežiais sužaliavusiais įvairiausiais žaliuym-

nais, kurių žiedai įvairiausiomis spalvomis taip visur buvo sužydėję, kad iš jų, — tarsi iš saulės, tvisko nematytos šviesos ir grožio šaltiniai. Žydinčių gėlių kvapas, pasakišku malonumu visiškai jį apsvaigino. Pamatęs taip nuostabų ir niekad iki šiol neregėtą Rojaus grožio reginį, Seto vargingos akys, ūmai apako; galva pradėjo sukstis ir kojos linkti žemyn. Išvydęs Rojų. Setas visiškai užmiršo savo misiją, dėlei kurios jis čia atkeliavo. Jis stovėjo visiškai susikvailinęs.

Tuo tarpu, ūmai pro jo akis ties Rojaus Vartų Anga, blykstelėjo aštri ugnies šviesa, kurioje pasirodė Dangiškųjų Kerubinių Pulkai, su liepsnojančiais rankose ugniniais kardais, ir eilėmis sustoję Rojaus Vartų angoje, plačiai išplėstais dideliais baltais savo sparnais, visiškai Seto akimis uždengė

Rojaus vidurio matymą. Setas tarsi nebylys prieš juos stovėjo, nieku būdu nebekalėdamas nė vieną žodį ištarti. Tačiau Dangiškieji Kerubiniai matydami visas jo mintis ir norus, greitai jam ir nepaklausus, davė reikalingą atsakymą:

— “Laikas pasigailėjimo ir atleidimo dar neatėjo... — keturi tūkstančiai metų turi praeiti, pakol ateis Išgelbėtojas, Kuris savo mirtimi ant kryžiaus, atidarys tavo tėvui Adomui, o kartu ir visai būsimajai žmonijai dangaus karalijos vartus, kuriuos tavo tėvai per savo nepaklusnybę V. Dievui uždarė. Tačiau pažadėto ateity atleidimo ženklai, tas medis, ant kurio įvyks pasaulio žmonijos Atpirkimo laimėjimas, — turi išdygti ir užaugti ant tavo tėvo kapo,, kalbėjo jam Kerubiniai.

(Bus daugiau)

Silpnučio Malda Galingajam

V IENA dieną, Mokytojai, kai mano siekla, patekusi į nepasitikėjimo gilumas, stovėjo nejudėdama savo kelionėje Tavęs linkui, Tavo meilė man patarė: “Prašyk ir bus tau duota, ieškok ir rasi, belski ir bus tau atidaryta”. Tu, Tiesa, tarei man šiuos žodžius. Tai buvo tiesos žodis, tik, deja, to žodžio tiesos aš nemačiau, nesupratau.

Mano Mokytojai, mano Broli, Tu esi prašęs, ir ieškojęs, ir beldęsis — o už tas pastangas ko susilaukei, už tą vargą ką gavai?

Tu iš manęs prašei, o negavai nuo manęs nei iš to, ką aš nuo Tavęs gavau. Tu manęs ieškojai praturtinti mane, o aš nuo Tavęs bėgau, lyg kad būtum koks vagis, įsibraunęs pagrobtį ne mano nuosavybę, bet mane. Tu beldei į mano širdį ir, kas buvo tau sukurta, užsidarė ir užsirakino nuo Tavęs.

Tačiau, dabar, aš Tavo vėjavaikis, kol dar toli esu nuo savo namų, išpažįstu savo širdies ilgėsį, mane kankinusį nuo dienos, kai Tavo užmiršau. Tūkstantis “svietišku” kelių prašėsi man proto, ir aš daviau... net geriausias protines jėgas. Tūkstantis “svietišku” ambicijų ieškojo mane užvaldyti, ir aš joms pasidariau paklusniausias vergas. Tūkstantis “svietišku” malonumų beldėsi į mano širdį ir rado ten įėjimą ir svetingą priėmimą.

O Tu, kai prašei, gavai tik... mano užmiršimą. Kai ieškojai, radai tik... mano indiferentiškumą. Kai beldeisi, radai, kad Tavo padarai maloniau priimami už Tave.

O nenuilstąs Ieškotojai, neatsimink mano prasikaltimo, o tik mano, nusidėjėlio, reikalingą ir stygių.

Prašyk, ir dar prašyk, kad galėčiau Tau duoti, ką man esi davęs.

Ieškok ir nesiliauk ieškojęs, nes aš — Tavo suvargęs pabėgėlis — bėgu trokšdamas būti surastas — kad Tavyje ir save atirasčiau.

Belski ir nenustok beldęsis, nes aš — kuriame visos tamsybių dvasios susirado buveinę — Tau sukurtas — ir aš būsiu visados

tuščias ir šaltas ir miręs
tol, kol Tavęs neįsileisiu,
tol, kol Tavęs maloniai nepriimsiu.
Amen.

Sulietuvino K. Žvirblis, O.P.

Saugokitės netikrų pranašų, kurie ateina pas jus avių rūbuose, viduje gi yra plėšrieji vilkai. (Mato 7, 15).

“Jei jūsų teisybė nebus pilnesnė, kaip Rašto žinovų ir parisiejų, jūs neįeisite į dangaus karalystę.” (Mato IV, 20).

Su Kristumi Maldos Mokykloje

(Iš angliško vertė Kun. Ant. M. Karužiškis)

PENKTA PAMOKA

“Prašykite, ir bus jums duota” (Šv. Mato VII, 7).

arba

Maldos Išklausymo Tikrumas.

“Prašykite, ir bus jums duota; ieškokite, ir rasite; belskite, ir bus jums atidaryta. Nes kiekvienas, kurs prašo, gauna, ir kurs ieško, randa, ir beldžiančiam bus atidaryta” (Šv. Mato VII, 7, 8).

“Prašote ir negaunate, nes negerai prašote” (Šv. Jok. IV, 3).

Čia Pamoksle ant Kalno mūsų Viešpats sugrįžta antru syk kalbėti apie maldą. Pirmą sykį Jis kalbėjo apie Tėvą, kurs randasi slaptoje ir viešai atlygina, ir kurs buvo davęs mums maldos pavyzdį (Šv. Mato VI, 5-15). Čia Jis nori pamokinti mus kas visame šventame. Rašte yra laikomas svarbiu ju maldos dalyku: užtikrinimas, kad malda bus išgirsta ir išklaudyta. Pastebėk kaip Jis vartoja žodžius kurie reiškia beveik tą pat dalyką, ir kiekvieną sykį atkartoja pažadėjimą taip aiškiai: “Apturėsite, rasite, bus jums atidaryta”. Tuomet Kristus duoda pagrindą tokiam užtikrinimui: “Kurs prašo, gauna; kurs ieško, randa; beldžiančiam bus atidaryta”. Mes galime jausti kad šiame šešeriopame atkartojime Jis nori giliai atspausti ant mūsų protų vieną tiesą, kad mes galime ir turime pasitikinti čia laukti mūsų maldos išklausymo. Antras Tėvo meilės apreiškimas yra svarbiausia pamoka šioj maldos mokykloje: Kiekvienas, kurs prašo, gauna.

Tuose trijuose žodžiuose, kuriuos Viešpats vartoja: “**prašykite**,... **ieškokite**,... **belskite**”... kartais ieškoma prasmės skirtumo. Jei toks ištikro buvo Jo tikslas, tuomet pirmas “**Prašykite**”, kalba apie dovanas kurių norime. Bet ar aš galiu prašyti ir gauti dovaną be Davėjo? “**Ieškokite**” yra žodis, kurį Raštas šventas vartoja apie Patį Dievą; Kristus užtikrina man kad aš galiu rasti Jį Patį. “**Belskite**” kalba apie įleidimą, gyventi su Juo ir Jamie. Prašymas ir apturėjimas do-

vanos šiaip prives prie Davėjo, o šis vėl prie Tėvo namų ir meilės durų. Vienas dalykas yra aiškus: Viešpats nori kad mes kuo tikriausiai pasitikėtume, kad prašymas, ieškojimas, beldimas, negali būti veltui. Atsakymo gavimas, Dievo suradimas, atidaryta Dievo širdis ir namai, yra tikras maldos vaisius.

“Prašykite, ir bus jums duota”. Tai Kristaus galingiausias paakstinimas prie išvermingos maldos. Kaip kūdikis turi įrodyti, kad sumetimas yra teisingas, tat įrodymas kad mes teisingai meldėmės yra, **išklausymas**. Jei mes prašome ir neapturime, tai yra kad mes neišmokome teisingai melstis. Tepriima kiekvienas Kristaus Mokytinis Viešpaties žodį pilnoj jo prasmėj. Kiekvienas, kurs prašo, apturi. Ir Jis turėjo gerą priežastį taip be sąlyginiai kalbėti. Nesilpninkime žodžio mūsų žmogiška išmintimi. Kuomet Jis mums kalba dangiškus dalykus, tikėkime Jo: Jo žodis bus aiškus tam, kurs juo pilnai pasitikti. Neaiškumai ir keblumai pakils, nenorėkime jų išrišti pirm negu priimsime jo žodį. Paveskime Jam visus neaiškumus.

Mūsų pareiga yra pilnai priimti ir drūčiai laikytis Jo pažadėjimo. Tebūna Žodis šviesos raidėmis prašytas į mūsų vidujinį kambarį, taip pat į vidujinį mūsų širdies kambarį: Kiekvienas kurs prašo, apturi.

Sulyg šio Viešpaties mokinimo, malda susideda iš dviejų dalių, turi dvi pusi: žmogišką ir dievišką. Žmogiškoji yra prašančioji, dieviškoji yra duodančioji. Arba, žiūrint į abi iš žmogiškos pusės, yra prašančioji ir apturinėčioji. Tai lyg Jis pasakytų mums kad mes neturime ilsėtis be atsakymo, nes tai yra Dievo valia. Jei atsakymo negaunam mes neturime sėdėti toje tinginystėje, kuri save vadina pasidavimu, ir manyti kad tai ne Dievo valia duoti atsakymą. Vienas iš básių krikščioniško gyvenimo nesveiko stovio ženklų šiose dienose yra tas, kad tiek daug ilsisi patenkinti be aiškaus atsakymo maldai. Jie meldžiasi kasdien, jie

prašo daug dalykų, ir pasitiki kad kai kurie iš jų bus išklaustyti, bet žino mažai apie tiesioginį maldai atsakymą kaip kasdieninio gyvenimo regulą. Dievas nori kasdieninio susinešimo su savo vaikais, jų maldavimus išklaudyti. Jis nori kad mes ateitumėm pas Jį kasdien su aiškiais prašymais; Jis nori diena po dienos daryti ką mes prašome. Mūsų Mokytojas laukia atspausti vieną dalyką mūsų prote: malda ir jos atsakymas, yra lyg prašantis kūdikis ir duodantis tėvas.

Gali būti atsitikimų kuriuose atsakymas yra atmetimas, kai prašymas nėra sulyg Dievo Žodžio. Bet atsakymas visgi buvo: Dievas nepaliko Savo tarno netikrume kaslink Jo valios. Pagonių dievai yra nebyliai ir negali kalbėti. Mūsų Tėvas leidžia Savo vaikui žinoti kuomet Jis negali duoti jam ko jis prašo. Ir Mozė ir Kristus žinojo kad ką jie prašė nebuvo sulyg to ką Viešpats buvo kalbėjęs: jų malda buvo nužemintas maldavimas. Dievas pamokina tuos, kurie moka priimti pamokinimą ir duoda Jam laiko išpildyti. Malda yra skirta apturėti atsakymo. Malda ir jos atsakymas yra meilės pasikeitimas tarp Tėvo ir Jo vaiko.

Kaip gilus turi būti mūsų širdies atsitolinimas nuo Dievo. Kai mes randame, kad yra sunkus dalykas apčiuopti tokius pažadėjimus, kai priimame žodžius ir pasitikime jais, vistiek mūsų širdies tikėjimas, kuri juos pilnai turi ir jais džiaugiasi, taip iš lengvo apčiuopia juos. Bet pasitikėkime Jėzumi pamokinti ir Jis geriau negu kas kitas mus išmokys. Jei priimsime Jo žodžius be abejonės ir pasitikėsime Juo, Jis padarys mumyse Savo Dvasios gyvybę. Jie įeis į mūsų širdį ir ta Dieviška tiesos tikrėnybė kurią jie turi savyje ištikro mus apims. Mes nebūsime patenkinti iki kol kiekvienas maldavimas nebus nuneštas dangaus link sulyg paties Jėzaus žodžių: "Prašykite, ir bus jums duota".

Mylimieji draugininkai mokytiniai Jėzaus mokykloje! patys išsimokinkime šią pamoką gerai. Priimkime šiuos žodžius taip kaip jie buvo ištarti. Neleiskime žmogiškam protui jų jėga susilpninti. Priimkime juos kaip Jėzus juos duoda, ir tikėkime jais. Jis pamokins mus priderančiu laiku kaip juos pilnai suprasti, maldos metu, raskime laiko pa-

siklausyti Jo balso: Kiekvienas kurs prašo, apturi. Stengkimės netiktai mūsų maldos laiku, bet visais laikais, drūčiai laikytis džiaugsmingo užtikrinimo: žmogaus malda ant žemės ir Dievo atsakymas danguje yra vienas kitam skirti. Pasitikėkime kad Jėzus pamokins mus taip melstis kad atsakymas galėtų ateiti. Jis tai padarys, jei mes tvirtai laikysimės to žodžio kurį Jis duoda šiandien, "Prašykite, ir gausite".

"Viešpatie, pamokink mus melstis".

Komunistų Katekizmas

Eskimai pas Sovietų viršininką Sibire

Atsitiko, kad keletas katalikų eskimų iš Aliaskos vieną dieną per Beringo siaurumą nusiyrė į Sibiro pakraštį, ir sutikę to krašto Sovietų komunistų viršininką, klausė:

— Kas tu esi?

Ir skubus atsakymas aidėjo:

— Sovietų komunistų viršininkas Sibire.

Eskimai toliau tęsė klausinėjimą, klausiant:

— Kas sukūrė tave?

— Stalinas sukūrė mane, — atsakė tas viršininkas.

— O kas sukūrė pasaulį?

— Stalinas sukūrė pasaulį.

— Kas gi sukūrė saulę ir mėnesį ir žvaigždes?

— Stalinas.

— Kas gi sukūrė banginius,

— Stalinas. Stalinas sukūrė visus daiktus, ir jis rūpinasi mumis visame.

Ir komunistų viršininko tuomet klausta paprasto klausimo, būtent:

— Ar tavo seneliai turėjo banginių ir žuvų ir ruonių?

— Žinoma, kad turėjo, aidėjo viršininko atsakymas.

— Beje! o kaip senas yra Stalinas?

— Maždaug apie 45 m.

Ir tada aidėjo trijumfalis galutinas klausimas:

— Tuomet, kas gi pirmasis sukūrė tuos banginius ir žuvis ir ruonius, kurie pirm Stalino atėjo į šį pasaulį

Ir eskimai nesulaukė atsakymo iš Sovietų komunistų viršininko. Ir prisibijodami, kad netaptų likviduoti, skubiai apleido Sibiro pakraštį.

Kun. A. T. (Samata)

Reikšmingos Sukaktuvės

A. a. Kun. V. Kulikauskas, M. I. C.

RUGSĖJO 9 d., 1939 m. suėjo pilnai trys metai kai didžiai gerbiamas a. a. kun. Vincentas Kulikauskas, M.I.C. atsiskyrė su šiuo pasauliu. Kunigas Vincentas mirė sunkios darbuotės metu. Jis tuo laiku stātė gražiąją Marijonų Seminarijos koplyčią, Hinsdale, Ill. A. a. kunigas Kulikauskas ilgai svajojo apie panašios koplyčios pastatymą ir kai svajonė jau pildėsi Dievas pasišaukė jį pas save. Jo darbuotė ir malonus būdas visada buvo Tėvų Marijonų didis džiaugsmas, bet Dievas pats norėjo juomi pasidžiaugti ir pasiėmė sau. Kiek gražių pamokinių ir kilnių pavyzdžių jis mums paliko!

Per praeitus tris metus visi geri ir uolūs veikėjai visada prisimindavo gerb. kun. Vincento nuopelnus. Jo kilnūs sumanymai ir karštas pasiryžimas dirbti uoliai lietuvių visuomenei duodavo vadams naujų jėgų toliau tęsti beveik neįvertinamą darbą.

“Laivo” redakcija ypatingai atjaučia ne-

buvimą, nes jo raštai ir dvasia vis vedė — vairavo mūsų savaitraščio nusistatymus. Kun. Kulikausko nuoširdumas jaunesniems rašytojams akstino juos dažnai rašyti. Prityrusiems rašytojams a. a. kun. Vincentas buvo lyg patriarkas. Jo nurodymai ir patarimai visada buvo pilni kilnaus sumanumo. Jis pats rašydavo visiems suprantamu stiliu ir niekad per giliai negalvojo, kai rašė paprastiems skaitytojams. Kun. Kulikauskas priberdavo gražiausių Šv. Rašto tekstų savo raštuose. Per ilgus misijonieriaavimo metus jis išmoko kalbėti ir rašyti paprastiems žmonėms. O kaip jis mylėjo visus Lietuvos išeivius! Ir ta meilė nušvietė visus jo rašytus ir kalbėtus žodžius.

Būdamas Marijonų seminarijos rektorium kun. Kulikauskas kaip tik stengėsi įskiepyti lietuviškos visuomenės meilės visuose savo auklėtiniuose. Kadangi jie jį nuoširdžiai mylėjo, seminarijos sėkmingas vedimas visada buvo užtikrintas. Auklėtiniai ir šiais laikais su gilia pagarba prisimena kun. Vincento pastangas jų išauklėjimui.

Kaip kun. Vincentas Kulikauskas, M.I.C., yra kasmet atminimas seminarijoje, “Draugo” ir “Laivo” redakcijose, tai prašome, kad ir visa lietuvių visuomenė taip pat neužmirštų gerb. kun. Vincentą savo maldose. A. a. kun. Kulikauskas, M.I.C. mirė rugsėjo 9 d., 1936 m., Šv. Kryžiaus ligoninėje ir buvo palaidotas iš Aušros Vartų bažnyčios rugsėjo 14 d., 1936 m., Šv. Kazimiero kapinėse. Atsiminkite a. a. kun. Vincentą savo maldose nors laidotuvių sukaktuvėse.

A. † A.

Tėvų Marijonų Rėmėjų Draugijos Narė

BARBORA LINKEVIČIENĖ

mirė rugpiučio 23 d., 1939 m., Freesoil, Mich. Už jos sielą Tėvai Marijonai atlaikys dvejas šv. Mišias rugsėjo 15 ir 16 dienomis, 1939 m. Rėmėjų Draugijos mairiai prašomi už jos sielą sukalbėti dalį šv. Ražančiaus, Dievo gailingumo išprašyti.

Pigus Sezoninis Išpardavimas

EINI didmiesčio šaligatviais, nerūpestingai dairydamosi, protarpiais lyg ko ieškodamas, lyg kokio netikėtino laukdamas. Tavo akys mato slidžiu meksfaltu neriančius pažįstamus taksi, tuos pačius tingiai iš vietų besijudinančius auto, kažkaip įkyriai birbančius pro arklius, kanopom monotoniškai mušančius taktą, motociklus. Tu žvelgi išdidžiai į praeivius, žvelgi netiek į jų dvasią, kiek į išorę, žvelgi į keistą, margą, įvairiaspalvę minią, ieškodamas joje žmogaus, prietelio. Bet akys neviltingai nukrypsta nuo **gyvųjų daiktų**, paskęsdamos vitrinose, reklamose, netaisyklinguose ir neestetikošose užrašuose. "**Pigus sezoninis išpardavimas**" — lyg laimėjęs konkursą lozungas, puošia dažno prekybininko namą, langus net duris. Ir taip praeiviai, tie dideli ir maži žmonės, suvilioti reklamos, perkasi nuvertintus atpigintus daiktus, daiktus mažesnės vertės, pigiau, prieinamiau, už kelis tik litus.

Ir tą valandą, kada šimtai, dešimtys minimažmogių sustoję skęsta reklamose ar jų apsvaiginti perkasi pigiai sezoninio išpardavimo proga, tavo mintis neriasi į tų žmonių sielą, jų vidaus pasaulį, ieškodama ir čia reklamos, padiktuotos laiko, momento, sezono.

Praeitis žino daugel tokių sezonų, kuriuose didžiosios net vertybės buvo nuvertintos, bizniškai tariant, pigiai parduodamos. Renesansas nuvertino Dievą, ir Jo vieton iškišo erzac-prekę — žmogų su jo kultu. Didžioji Prancūzų Revoliucija suprofanavo laisvės, lygybės, brolybės krikščioniškąjį charakterį. Socializmas artimo meilę apkabinėjo, kaip Kalėdų eglutę, fantazijom ir utopijom ir t.t. Ir vis tai sezono, mados, laiko balso sąskaita, pretekstu, dvasia.

Mūsų amžius turi sezoninę reklamą: pigus išpardavimas, išpardavimas ne vienos kurios vertybės, bet visų iš karto. Įžvelk į tą pilką minią gatvėje, įžvelk į vidaus pasaulį ir, neabejodamas, matysi tik krautuve, kurioje pigiai išparduodamos vertybės, užsilikusios iš tėvų, auklėjimo, aplinkumos. Viskas nuvertinta, tik viena prekė pervertina:

tai savęs sudievinimas arba savęs kultas. Viskas: Dievas, Bažnyčia, valstybė turi tarnauti tik jam, jam vienam. Bet vargšas moderniškas žmogus nepastebėjo, kad savęs kulto sezonas jau baigiasi. Kiti lozungai, kitos reklamos, kitos etiketės yra madoje. Gyvename laikus, kuriuose dominuoja šūkis: **viskas nacijai!** Tai paskutinis, rods, šūkis dvasios madų pasauly!

Žmonėms bemiegant buvo nuvertintos vertybės ir jų vieton pakištos erzac-prekės, nupirktos falšyva valiuta, žmonėms budint, budint, kaip laivų komendantams jūreše ar karo vadams kovos ugnį, vertybės bus atstatytos, kaina stabilizuota.

Šiandie eina dvasinių vertybių pigus išpardavimas. Tai sezoninis, mados, laikinas išpardavimas. Jis praeinantis, kaip ir daugelis jau buvusiųjų. O kas turi akis, matančias daugiau, negu paprastus daiktus, pastebėjo naujausią, moderniškiausią reklamą. **Vertybių kaina didėja diena iš dienos!**

Taip, dvasinės vertybės grįžta savon kainon. Pasaulis gyvena išvakarėse didelės audros ar net katastrofos. Žmonės, matantieji laiko ženklus, žino, kad pasaulis, atitrūkęs nuo Dievo, priėjo liepto galo. Nėra Europai kito kelio: grįžti, arba žūti!

"Ieškokite visų pirma Dievo karalystės ir jos teisybės, o visa tai bus jums pridėta" (Mat. 6, 33). O tas "visa tai" yra Mamona ir jos dvasia! Pokarinis pasaulis visų pirma rūpinosi "visa tai", tik ne Dievu ir tikrosiomis vertybėmis. Tad nestebėtina, kad prarado Dievą, netekus Jo, prarado jau ir viltį bet ką geresnio pasiekti. Gyvename tamsią naktį! Mūsų laimei, jau patekėjimo. Atskiri balsai, lyg pirmųjų kregmatosi aušros žara, nors toli dar iki saulės ždžių ar laukų vyturėlių, kviečia žmoniją grįžti į Dievą, prie didžiųjų vertybių. Tie balsai kaskart liejasi choran. Jau girdimas lyg tolimes marių vandens ūžimas. Tai dvasinio prisikėlimo himnas nusivylusios žmonijos. Bet tą giesmę girdi tik budintys, o ne miegojintys šio sezono snaudalai.

Kun. Alfas Lapė

Kai Šaknys Esti Supuvusios

KADA šiandien pragariškos neapykantos širdys dūmais į padanges paleidžia amžiais kurtas brangenybes, kada patrankų šūvių sustabdyti negali jokios valstybių konferencijos, kada nuo blogo žmonių neatbaido net didžiausios bausmės... — daugelis, rimtų žmonių jau ima ieškoti to viso gilesnių priežasčių.

Jų ieško visur, tik ne ten, kur jos tikrai glūdi. Išmetama milijonai švietimui, mokykloms, spaudai. Gulama visu svoriu ant tautiško auklėjimo. O nematoma ar nenorima matyti, kad viso blogio, viso sodomiško ir gomoriško ištvirkimo, viso žiaurumo, kokio nesti net gyvulių tarpe... šaknys yra šeimoje.

Maža įtakos padarys iki aukščiausio laipsnio iškeltas auklėjimas, nieko nepadės tobuliausi ir griežčiausi įstatymai... Nieko. Jei šeima nebus šventa.

Kai šaknys esti supuvusios, tada griūva tvirčiausi ažuolai, didžiausi Libano kedrai. Kai žmonijos šaknys — šeimos — esti supuvusios, tada griūna amžiais stovėję karalių sostai, iš istorijos lapų dingsta galingosios valstybės, ir jų nuo tos pražūties neapsaugo nei skaitlingos kariuomenės, nei aukšta kultūra...

Be šaknų viskas griūna, nyksta...

Nedorovingoje šeimoje net gerų geriausi mokykloje girdėti pamokinimai maža teturi reikšmės. Priešingai dar blogiau. Nėra juk pavojingesnio dalyko, kaip gražūs žodžiai, kuriuos lydi blogi šeimos pavyzdžiai. O šiandien gražius mokyklų, draugijų... žodžius lydi blogi šeimos pavyzdžiai. Savo namų šeimos, kine matytos šeimos, geltonoje spaudoje skaitytos šeimos.

Kokios šiandien šeimos? Daugumoje šeimų, kaip rudenį kapinėse, šalta, tuščia ir...

Neseniai laikraščiuose skaitome iš Amerikos teismo salės. Į teismą įeina ponas su ponija, vedini trimis šunimis. Mat, juodu nutarė persiskirti. Ėmė dalytis turtą. Dolerius pasidalija pusiau. Vienintelė dukrelė ir sunkumų nesudarė — abu sutiko ją atiduoti į prieglaudą. Tai menkniekis. Dalybos vyko gerai. Priėjo eilė šunimis. Nelaimė! Ir šiaip

bando ir taip — ir nieks neišeina. Abu nenori išsižadėti šunų arba jų mažiau turėti. Visas tas sunkus klausimas atsidūrė teisman. Teisėjas visaip bandė — šunų dalybos nė iš vietos. Pagaliau, netekęs kantrybės, teisėjas griebiasi saliamoniškos gudrybės. Susodina juodu abejose teismo salės pusėse, o šunis pas save: pas katrą ateis, to ir bus. Prsidėjo šaukimo, maldavimo procedūra. Abu šaukia, kad net seilės tyška. Šunys į abu pasižiūri ir, nežinodami pas katrą eiti, visi ant grindų atsigula. Teisėją išmušė net šaltas prakaitas: mano, kad dabar byla tai tik abiejų rankos pakyla ir abu, kaip vienas, rai neišsprendžiama. Bet netikėta laimė — taria: "Taikomės".

Taip, niekis moterystė, niekis vaikas, bet viso šeimos gyvenimo turtas — šunys.

Ir tas vyksta, deja, ne vienoje šeimoje ir ne vienoje Amerikoje. Ne. Berlyne yra du šimtai tūkstančių (200,000) kūdikių, o šunų... du šimtai keturiasdešimt tūkstančių (240,000). Vadinas, Berlyne keturiomis dešimtimis tūkstančių šunų yra daugiau, negu vaikų.

Paryžiuje yra šunims kosmetikos institutas (šunų priežiūros įstaiga), kur dirba daug gydytojų, dantistų, frizuotojų, masažisčių... Ten pat yra puikiausi šunims kapai, su gražiais pasivaikščiojimo takais, paminklais su "mirusio" šuns... paveikslu. Dažnai prie šių kapų sustoja gražus auto ir mylimam mopsiukui išlepinta bevaikė dama palieka kvepiančių gėlių puokštelę...

Šaknys supuvo — griūna Libano kedrai!

Iš tikrųjų, kas gali šeimai priduoti patvarumo, pasiaukavimo, šilumos..., kai iš ten religija, viso ko šaltinis, yra išstumta!

Pasaulio išganymas prieš du tūkstančių metų įvyko šv. Šeimynos dėka, šiandien pasaulio išgelbėjimas iš dabartinių baisybių įvyks per šventas šeimas.

Kito kelio nėra.

Bet, deja, šiandien šeimos daugumoje ne šventėja, ir dorovėja, bet pūva, nudorovėja. Tai vyksta dėl nedoros spaudos, kuri iškelia šeimos visas padugnes aikštėn ir užkrečia jomis sveikasias. Pūva šeima, kai ypa-

tingu būdu globojami persiskyrusieji, kai pro pirštus žiūrima į viešus susimetėlius.

Turėkime drąsos į žaizdas pažiūrėti. Jos slepiamos vistiek neišgys. Tik ims dar labiau gangrenuoti.

Tikrasis šeimoms vaistas, kurs tik vienas

tegalį šeimas iš puvėsių pagydyti ir jas sudorovinti, yra Kristaus atneštoji religija ir dorovė. Pagydžius šeimą — viso gyvenimo pamatą, tuo pačiu pagys ir visas valstybinis, visuomeninis ir dorovinis gyvenimas.

K. N. Skurkis, M.I.C. ("Š.").

Kaip Mes Klausome Pamokslo?

Pamokslo yra gyvas Dievo žodis. Kas pamokslo klauso, tas išpildo Bažnyčios įsakymą ir savo sielai laimi nemaža malonių. Pamokslo, — kaip sako šv. Evangelija, yra kviečių grūdas, kurs, kritęs į gerą žemę, duoda šimteriopą vaisių. Kritęs gi ant erškėčių ar ant kelio, lieka sumindžiotas ir neduoda jokio vaisiaus. Nelaimė, jei mūsų širdis tokia dygi kaip erškėčiai, taip mindžiojama kaip kelio grūdas: ji nesulauks jokio vaisiaus.

Ne kiekvienas kunigas yra geras pamokslininkas ir ne kiekvienas geras pamokslininkas yra geras kunigas. Gero pamokslininko žodžių mes noriai klausom ir tik norim, kad jis dažniau ir dažniau sakytų. Tuo tarpu paprasto kunigo, kurs ne tik iškalbingas, nelabai teklusom, iš anksto bent širdy pamastom: "E, šitas kunigas nieko nepasakys". Žinoma, taip iš kalno sprendami vargu ką iš jo išgirsim. Jei ką jis gero pasakys, mums vis bus tai "niekai". Mūsų savimyla neleis pakeisti savo nuomonės. Kitaip darydavo šventieji. Šv. Pranciška Karmelitė klausė kiekvieno pamokslo su pagarba, neatsižvelgdama, kas ir kaip jį sakė. Kada kartą vienuolės stebėjos, kad ji taip įdomiai klausės tokio nuobodaus pamokslo, atsakė: "Jei kas, būdamas svetimoj šaly, gautų laišką iš gimdytojų ar bičiulių, argi jis žiūrėtų į raštą. Tas pats ir su pamokslu. Jis yra rašytas iš Dangaus laiškas žmonėms. Ką reiškia žodžiai prieš tokias džiuginančias naujienas?"

O kaip ši seselė vienuolė mus sugėdina! Ne, to daugiau nebus. Aš klausysiu taip pamokslo, kad antrą kartą neturėčiau rausti iš gėdos prieš tą šv. seselę vienuolę.

Kl. M. Mozūraitis

Visiems Naudingas Patarimas

Pietų Amerikos valstybės Ekvadoro prezidentas Garcia Morena (mirė 1875 m.) mėgdavo retkarčiais nueiti į universitetą per baigiamuosius egzaminus ir paklausti, ką moka jo būsimieji bendradarbiai valdininkai. Vieną dieną jis išklaušė egzaminų kandidato į teisių daktarus. Po egzamino Morena maloniai jį pasveikino, palinkėjo gražiai dirbti krašto ir žmonių gerovei ir baigdamas paklausė: "Tamsta šiandieną parodei savo išsimokslinimą teisėje. Ar tamsta ir katekizmą taip gerai moki Teisių daktaras turi žinoti ir Dievo įstatymus". Jaunuoliui sumišus, prezidentas paklausė jį vieno kito dalyko iš katekizmo. Bet jaunas "Teisių daktaras" į klausimus negalėjo atsakyti. Tada prezidentas tarė: "Mano pone, aš patariu tamstai užsidaryti keletą dienų vienuolyne ir ten pasimokyti katekizmo. Katekizmo mokėjimas tamstai labai ir labai pravars".

DVI MINUTES

Kad kasdien nors per dvi minutes pagalvotum:

1. kad anksčiau mirsi, negu manai.
2. kad turėsi atskaitą duoti visa žinančiam Dievui teismo dienoje apie savo elgesį ir iš visų savo darbų,
3. kad gali būti Dievo nuteistas amžinam prakeikimui, jei mirtumei sunkioj nuodėmėj būdamas,
4. kad laukia tave neapsakoma laimė danguje už ištikimą tarnavimą Dievui ir už Jo meilę,

Tuomet tavo gyvenimas liktų skaistesnis, naudingesnis, šventesnis, o mirtis ramesnė, tiesiog džiaugsminga.

Vertė Ancilla

Gyvenimas, Plaukias Iš Tikėjimo

“Teisusis iš tikėjimo yra gyvas” (Gal. 3, 11). “Nes Jėzuse Kristuje nieko nereiškia nei apipiaustymas, nei neapipiaustymas, bet tikėjimas, kurs veikia meile” (Gal. 5, 6). “Ką padės, mano broliai, jei kas sakytusi turįs tikėjimą, bet neturėtų darbų, argi tikėjimas galės išganyti?” (Jok. 2, 14). “Jei kas nesirūpina savaisiais ir ypač namiškiais, tas išsigynė tikėjimo ir yra piktesnis už netikintį” (1 Timot. 5, 8). “Tik jūs elkitės, kaip verta Kristaus Evangelijos, kad aš, ar atėjęs ir pamatęs jus, ar kitur būdamas, išgirsčiau apie jus, jog jūs stovite vienoje dvasioje, vieniširdžiai kovodami už Evangelijos tikėjimą, ir nesiduodate nieku nugąsdinti savęs priešams; tai yra jiems žuvimo priežastis, o jums išganyto ir tai nuo Dievo; nes jums suteikta malonė dėl Kristaus, kad ne tiktai į Jį tikėtumėte, bet kad ir kentėtumėte už Jį, turėdami tą pačią kovą, kokią matėte manyje ir dabar girdite apie mane” (Pilyp. 1, 27-30).

“Esu gyvas, tačiau jau nebe aš, bet yra gyvas manyje Kristus. O kad dabar aš esu gyvas kūne, tai gyvenu tikėjime į Dievo Sūnų” (Gal. 2, 20).

Jei tikime, savo tikėjime turime būti sąmoningi, pagal tą tikėjimą gyventi ir būti tikėjimo tiesos liudininkai.

Gyvas tikėjimas yra didelė jaunystės dovana. Gyvo tikėjimo šaknys remiasi ką tik gimusioje sieloje; tik gyvenimui slenkant iš tų šaknų gali užaugti didelis medis. Jeigu jaunutėje sieloje pasėtas grūdas bus nuolat slopinamas, jo augimas bus skurdus...

Didžiausias mūsų laikų trūkumas yra tas, kad žmonių tikėjimas ir gyvenimas labai skiriasi. Iš tiesų turėtų būti taip: koks tikėjimas, toks ir gyvenimas. Tikrasis tikėjimas yra įrodomas gyvenimu.

Mūsų laikais daug yra kalbama. Trūksta tik darbų.

Tikėjimas žmoguje nėra koks nors slapta dalykas, bet gyvenimo dalykas, kuris turi reikštis visokeriopiamame gyvenime. Jei esame katalikai, savo katalikybės niekur negalime slėpti. Kai tik tikėjimas pradeda slėpti, tuoj pradeda silpnėti ir pasidaro mažai kam vertas.

“Mes širdimi tikime dėl nuteisinimo, o burna — daroma išpažinimas dėl išganyto” (Rom. 10, 10). “Kas tik išpažįsta, kad Jėzus yra Dievo Sūnus, tame Dievas pasilieka, ir jisai Dievuje” (1 Jono 4, 15). “Kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo danguje esančiojo Tėvo akivaizdoje; o kas manęs išsigins žmonių akivaizdoje, to ir aš išsiginsiu savo danguje esančiojo Tėvo akivaizdoje” (Mato 10, 32-33).

Tikėjimas iš mūsų reikalauja pasiaukojimo. Kai tikėjimo reikalaujama auka yra padaroma, žmogaus gyvenimas pradeda užimti kitokią kryptį; prasideda žmogaus gyvenimas iš tikėjimo.

Tie žmonės, kurie nemėgsta apie tikėjimą kalbėti, tikėjimo dar neturi. Prie tikėjimo priklauso ir kalbėjimas. Kalbos tikėjimas dar turi būti patvirtintas darbais. Apie ką žmogus iš tikro įsitikinimo kalba, tai lengvai gali paversti ir darbais.

Kas tikrai tiki, kam tikėjimas tikrai brangus, tas savo tikėjimą gina. Žmonės, kurie dėl bailumo ar dėl kurių kitų išskaičiavimų tikėjimo negina, pasirodo, kad tikėjimas jiems yra visai svetimas dalykas. Tik svetimi dalykai neginami. Kas sava, visada yra branginama ir ginama.

Kalbų jau daug girdėjome. Dabar laukiame darbų. Darbai parodys, koks yra mūsų tikėjimas. **Kun. J. Stankevičius**

VAKARĖ

Saldžiausioji Jėzaus širdie! Pavedu Tau šią naktį savo širdį ir kūną, kad ramiai su Tavimi ilsėtusi. O kad aš miegodamas negaliu Dievo garbinti, teikis už mane tai padaryti. Kiek kartų šią naktį tvaksės mano širdis, tiek kartų teesie garbė švenčiausiajai Trejybei! Kiekvieną gi mano kvėpavimą teikis priimti ir Jai paaukoti, kaip gyvasias mano meilės kibirkštis. Amen.

“Kas gi papiktina vieną iš šitų mažutėlių, kuris į mane tiki, tas vertas, kad asilo sukamų girnų akmuo būtų užnertas jam ant kaklo ir kad jis būtų nuskandintas jūros gilumoje.” (Mato XVIII, 6).

Ivykiai Katalikų Pasaulyje

Prezidentas D. Rooseveltas

Katalikų Studentai Raginami Melstis Už Pasaulio Taiką

Washington. — Čia atidarytas aštuonioliktasis pasaulio katalikų studentų organizacijos "Pax Romana" kongresas. Šventasis Tėvas Pijus XII prisiuntė kongresui savo specialų apaštališką laiminimą su šūkiu: "Kristui karaliaujant Kristaus taiką".

Kongrese dalyvavo įvairių tautų katalikų studentų atstovai. Buvo ir lietuvių.

Kongresą atidarius, laiškų sveikinimų prisiuntė ir prez. Rooseveltas. Jis įvertina studentų veiklą taikos siekimu ir ragina melstis už taiką, kad pasauliui grįžtų visų laukiama ramybė.

Paryžius Meldžias, Kad Dievas Saugotų Nuo Karo Nelaimės

Paryžius. — Bažnyčios autoritetai paskelbė, kad kasdien bus vykdomos viešosios pamaldos ties šv. Genovaitės karstu šv. Ste-

pono bažnyčioje, kad Dievas pašalintų karo pavojų ir palaikytų taiką.

Šv. Genovaitė yra Paryžiaus globėja. 451 metais per šios šventosios užtarymą Paryžius išvaduotas nuo Atilos gaujų.

Tai atsiminę paryžiečiai ir dabar su karštomis maldomis telksis aplink šventosios sarkofagą.

50,000 Darbininkų Pagerbė Šv. Juozapą Darbo Dienoje

Montreal, Kanada. — Čia penkios dešimts tūkstančių katalikų darbininkų apvaikščiojo Darbo Dieną su pamaldomis pagerbdami šv. Juozapą, globėją darbininkų. Čia jau yra įsigyvenęs gražus katalikiškas įprotis apvaikščioti Darbo Dieną. Šiomet bažnytinis Darbo Dienos apvaikščiojimas įvyko išvakarėse rugs. 3 d. Nariai katalikiškų unijų ir jų šeimos sudaro religinę eiseną į stebuklingą šv. Juozapo koplyčią prie Mt. Royal melsti šv. Juozapą užtarymo ir saugios vadovybės.

Prie šio bažnytinio apvaikščiojimo prisidėjo ir visa visuomenė, kad padarius jį gražiausiu visam Amerikos kontinente. Apart J. E. Kardinolo Velleneuve Quebeco Arkivyskupo, kurs šiam apvaikščiojimui vadovavo, dalyvavo Gerb. Maurice Duplessis, premieras Quebeco provincijos, Gerb. Camillen Houde, majoras Montrealio miesto; provincijos ir miesto tarybos, apylinkių vyskupai ir ponas Pilypas Girard, pirmininkas darbininkų Federacijos.

Kalbėtojais, apart minėtų, buvo dar šie: kun. Jonas F. O'Hara C.S.C. prezidentas Notre Dame universiteto, J. E. arkivyskupas Gouthier ir kun. Emile Deziure, C.S.C. rektorius minėtos stebuklingosios koplyčios. Apvaikščiojimas baigėsi su Švč. Sakramento palaiminimu.

Mišios Traukiny

Tūkstančiai geležies darbininkų iš Pensilvanijos važiavo į New Yorką, vyko į pasaulinę parodą. Ten jiems šv. Mišios buvo laikomos traukiny "Pullman" vagonė,

Kun. Raymondas A. Clarke, laikė mišias. Monsignoras Jonas J. Clarke pasakė pamokslą.

Komunistai Maino Taktiką

New York. — Šiomis dienomis So. Rusijos paviljono Pasaulinėje Parodoje vadovybė iš savo rodomų paveikslų sąrašo išmetė filmą, kurioje rodyti Vokietijos nacių darbai, nukreipti prieš žydus. Šis paveikslas neberodomas nuo to laiko, kai Sov. Rusija pasirašė taikos ir nepuolimo sutartį su Vokietija. Kol Rusijai nebuvo aiškus Vokietijos nusistatymas jos atžvilgiu, tol jos komunistinė įtaka stengėsi visur kenkti naciams. Dabar jau kiti laikai. Rusija eina išvien su naciška Vokietija, tad komunistai ištraukia ir savo propagandą prieš nacių.

Pamaldos Už Taiką Chicagos Arkivyskupijoje

Jo Eminencijos Kardinolo Mundeleino nurodymu visose Chicagos arkivyskupijos bažnyčiose sekmadienį pradėta taikos novena, kad Dievas suklaikėjusiam pasauliui atsiųstų taiką ir mūsų šalį (J. A. Valstybes) saugotų nuo karo nelaimės.

20,000 Bažnyčių Sunaikinta Ispanijoje

Paryžius. — Paryžiaus vyskupas Beausart po ilgų tyrinėjimų, sugrįžęs iš Ispanijos pareiškė, kad daugiau kaip 20.000 katalikiškų bažnyčių buvo sunaikinta Ispanijoje. Jis sako: "Komunistų tikslas sunaikinti religijos centrus, nes jie tikėjosi užvesti komunizmą. Tas bažnyčių naikinimas buvo komunistų iš anksto suplanuotas, nes jau liepos mėnesį, 1936 metais, buvo daugiau kaip 300 bažnyčių sudeginta. Ispanija apsigynė nuo komunizmo ir apgynė Prancūziją, nes jei komunizmas būtų užvaldęs Ispaniją, tada jis būtų puolęs Prancūziją.

Unijistų šv. Mišios Darbo Dienoje

Chicagoje, šv. Vardo katedroje, amatininkų unijos nariai-ės išklaušė iškilmingų šv. Mišių rugs. 4 d., 10 val. pradėdami Darbo Dienos apvaikščiojimą, kurs yra daromas visame krašte. Skelbdamas šias Mišias, katedros rektorius Monsignoras kun. Juozapas P. Morrison, šitaip išsitarė: "Norime, kad specialios Darbo Dienos Mišios atsižy-

mėtų kaip metinis įvykis. Tikiuosi, kad sutraukimas amatų unijų įvairiomis nuomonėmis į pamaldas pagelbės rungtis su problemomis, kurios randasi mūsų šaly".

Amerikos Komunistams Darosi Karšta

Washington. — Dies komisija, kuri tyrinėja priešvalstybinį veikimą, reikalauja, kad Jungtinių valstybių teisingumo skyrius patrauktų į teismą komunistų partiją ir nacių organizaciją, nes jos yra svetimų valdžių agentai. Ta komisija pareiškė: — "Mes turime įrodymus, kad komunistų partija Amerikoje yra agentas komunistų trečiojo internacionalo, arba kominterno, kurio centras yra Maskvoje. Taip pat kai kurios organizacijos, kaip tai sąjunga už taiką ir demokratiją ir kitos yra komunistų partijos agentais".

Vargšai komunistai, jie užtektinai turi vargo išaiškinti Vokietijos - Rusijos susidėjimą, o prie to dar čia valdžia jų partijai žada užduoti mirties smūgį. Per metų metus jie kalbėjo, kad Rusija stovi už demokratiją, o dabar Rusija susidėjo su fašistais. Tas faktas atidarė pasauliui akis, kad komunizmas, fašizmas ir nacizmas yra artimi draugai.

Komunistai laukia nurodymų iš Maskvos, kaip dabar tą dalyką išaiškinti. Prieš ką dabar komunizmas kovos, kada pasibučiavo su fašistais? Jie sako, kad čia nėra nieko naujo. Ir mes tą žinome. Bet kodėl jūs pasauliui pirmiau nesakėte, kad Stalinas turi sutartį su Hitleriu. Kodėl nepasakėte, kad Čekoslovakijos klausimu, Anglija užklaušė Rusijos ar ji stos ją ginti prieš Hitlerį, Stalinas atsakė, kad Rusija jokios pagalbos nepažada. Rusijos susidėjimas su Vokietija yra kurstymas Hitlerio į karą. Vokietija yra suvargus, ji karo negalėtų ilgai tęsti, bet kada Rusija pasižadėjo jai parduoti maistą ir visa kas reikalinga, Hitleris apsidžiaugė. Būtų geriau, jei komunistai viešai prisipažintų, jog komunizmo tikslas yra sukurstyti tautas į karą.

Čenstakavo Šventovė Išlikusi Sveika; Visur Vokiečiai

Berlynas. — Vienam korespondentui teko aplankyti vokiečių užimtą Čenstakavą, kur

yra stebuklingas Dievo Motinos paveikslas. Korespondentas praneša, kad šventovė nenukentėjusi. Išlikę sveiki vienuolynas ir bažnyčia. Čenstakave lenkai civiliniai iš pasalų puolę nukovė keletą vokiečių karininkų. aiškinti. Čenstakavo gatvėse vokiečiai turi Kaip bematant suimta daugiau kaip 30 lenkų įtariamųjų. Apie jų likimą nereikia nei išrikiavę patrankas ir kulkosvaidžius. Nelaimė lenkams, jei jie priešintusi.

Ir Vatikanas Apsidraudžia

Vatikanas. — Ir Vatikane naktimis uždaromos šviesos. Vatikano sargybai ir tarnautojams išdalinta dujakaukės.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Naujas Provincijolas Sugrįžo Į Ameriką

Marianapolis College. — Gerb. kun. dr. Jonas Naviekas, M.I.C., naujas Tėvų Marijonų Provincijolas Amerikoje, aplankęs Lietuvą, sugrįžo ir pradėjo eiti savo atsakomingas pareigas. Šiomis dienomis Marianapolio Kolegiją sušaukė provincijos tarybą svarbiems pasitarimams.

Ištikro, Tai Buvo Šventė

Chicago. — Lietuvių visuomenė mūsų dienraščio "Draugo" vadovybės neužvylė jos prašymą gausingai dalyvauti jubiliejiniam piknike praėjusiam Darbo Dienos išvažiavime išpildė šimtą procentų. Tai buvo rekordinis piknikas ir tikrai jubiliejinė šventė. Dienraščio "Draugo" svečiams didžiulis Vytauto daržas pasirodė permažas. Toks nuoširdus atsiliepinimas į dienraščio pakvietimą ir toji suteiktoji parama vienintėliam Amerikoje religinės krypties dienraščio duoda laikraščio redakcijai akstiną dar didesniu atsidavimu dirbti ir tarnauti lietuvių katalikų visuomenės reikalams.

Pikniko metu buvo daug visokių žaidimų, dainų, pasilinksminimų ir laimėjimų. Retas gali atsiminti, kada buvo tiek linksmumo per piknikus Vytauto darže. O žmonių buvo iš visur, iš visų apylinkių miestų. Tai tikrai Lietuvių Diena. Dvasiškija taipgi gausiai dalyvavo šiame dienraščio išvažiavime. Labai graži parama vienintėliam katalikiš-

kam dienraščiui "Draugui".

Serių tikietų laimėtojai: P. Seleika, Waukegan, Ill., laimėjo Parlor setą, Progress Furniture kompanijos doaną.

J. Wilkes laimėjo Peoples Furniture kompanijos dovaną — radio.

Joachim Pivarunas, Chicago, laimėjo Washing Maytag mašiną, Peoples Furniture kompanijos dovaną.

N. Saučiūnas, Chicago, laimėjo Lounge kėdę, J. Kazik dovaną.

Charles Zabel, Chicago, laimėjo Cocktail setą, J. Kass dovaną.

Anna Klusas, Chicago, laimėjo "Draugo" prenumeratą metams.

Lily M. Hogg, Chicago, laimėjo "Laivo" prenumeratą metams.

Vyčių Choristai Išvažiavo Į Pasaulinę Parodą

Chicago. — Rugsėjo 8 d., 55 vyčių choristai, keliasdešimts palydovų ir kitų lietuvių išvažiavo į Pasaulinę Parodą dalyvauti Lietuvių Dienoje, kuri įvyks rugs. 10 d. Tai buvo tikrai linksmas išvažiavimas! Visa stotis skambėjo jų dainomis. Geriausias apgarsinimas lietuviams. Šie choristai susitiks su kitais šių valstybių lietuviams choristais sudaryti milžinišką lietuvišką chorą, kurį diriguos pats žymiausias Lietuvos kompozitorius Žilevičius. Muz. Sauris prirengė Chicago apskričio vyčius prie šio pasirodymo Pasaulinėje Parodoje.

Prel. J. Maciejauskas Dar Pasilieka Amerikoje

Chicago. — Sužinojome, kad prelatas J. Maciejauskas dar Seserų Pranciškėčių vienuolyne ir pasiliks Amerikoje iki liepos mėnesio 1940 metų.

Pakeliui Iš Lietuvių Dienos

Pittsburgh, Pa. — Šiais metais Rytiečiai turėjo geros progos patraukti visus seimus, iš priežasties Lietuvių Dienos, kuri bus rugsėjo 10 d., New Yorke. Rugsėjo 12 ir 13 dd. bus Katalikų Federacijos seimas, New Yorke; 14 d. — Kunigų Vienybės seimas; o 17 d. — Šv. Pranciškaus Vienuolyno Rėmėjų seimas. Aišku, kiekvienas iš vakarų delegatas kelias namo iš New Yorke. O kadan-

gi Pittsburghas yra pakeliui į Chicago, kiekvienas traukinys bei automobilius turi grįžti per Pittsburghą. Todėl nuoširdžiai, kaip sesutės, taip ir rėmėjai, prašo visų sustoti Pittsburghe 17 d. rugsėjo, kurioje bus skaitlingas Šv. Pranciškaus Vienuolyno Rėmėjų seimas. Kiekvienam bus įdomu išgirsti čionykščių mokyklų stovį, kaip žemesnių, taip ir aukštesnių, kurioms sesutės Pranciškietės vadovauja taip Lietuvoj, taip ir Pietų Amerikoje. Bus labai įdomu matyti, kaip gerb. Motinai M. Aloyzai įteiks Ordiną, kuriuo Lietuvos valdžia apdovanojo už rūpestingą darbavimąsi.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Lietuva Mobilizuoja Dviejų Klasių Atsarginius

Kaunas. — Lietuvos vyriausybė ėmėsi griežtesnių priemonių saugoti valstybės nesutikimams tarp gretimų Lietuvai valstybių.

Lietuva Ginkluojasi, Bet Nenumato Karo, Arba Rimto Pavojaus

Kaunas. — Kariuomenės skaičius didinamas pašauktomis tarnybon naujomis atsargomis. Žymiausioji kariuomenės dalis sutraukta į Lenkijos pasienį. Vilniaus krašte išilgai demarkacijos linijos Lenkija turi sutraukusi gausią kariuomenę. Iš ministro pirmininko kanceliarijos pranešta, kad ši kartą Lietuvai nėra tiesioginio pavojaus, nes jos kaimynai pakartotinai užtikrina, kad jie gerbs Lietuvos neutralinį nusistatymą.

A. Voldemaras Grįžo Iš Užsienio, Bet Vėl Pakliuvo Kalėjiman

Kaunas. — Buvęs Lietuvos ministras pirmininkas A. Voldemaras, kurs 1938 m. vasario mėnesį išlaisvintas iš kalėjimo ir buvo išstremtas į užsienį, grįžo į Kybartus, į savo gimtinį miestelį, arti Vokietijos pasienio.

Šiomis dienomis tremtinys Voldemaras vėl pakliuvo kalėjiman. Lietuvos autoritetai pareiškia, jis areštuotas už jo pastangas atkovoti Vilniaus kraštą su vokiečių pagalba. Paskutiniaisiais laikais Voldemaras gyveno Prancūzijoje.

Visi Lietuviai Rūpinasi Tėvynės Saugumu

Kaunas. — Užėjus neramiems laikams, padidėjus tarptautiniam įtempimui, kiekvienam pasidarė brangi savo krašto saugumo idėja. Tiek Lietuvoje, tiek ir užsienyje lietuviai subruzdavo aukoti Ginklą Fondui. Gražų pavyzdį šioje srityje davė Prancūzijos lietuviai, kurie nuo 1938 m. kovo mėn. ligi šiol bus suaukoję apie 35,000 frankų.

Lietuvos Kraštas Ramus

Kaunas. — Kraštas ramus ir pasiryžęs ginti nepriklausomybę, jei kas į ją kėsintusi.

Lietuvos Prezidentas Grįžo Iš Atostogų

Kaunas. — Valstybės Prezidentas Antanas Smetona ir Užsienių Reikalų Ministras Juozas Urbšys grįžo iš atostogų.

Lietuvai Tiesioginis Pavojus Negresia

Kaunas. — Ministras Pirmininkas Černius pareiškė spaudai, kad šiuo metu Lietuvai negresia tiesioginis pavojus, tačiau mūsų ginkluotos pajėgos gins Lietuvos teritoriją nuo kiekvieno pasikėsinimo.

Žmonės Bėga Iš Kurorto

Panevėžys. — Panevėžiečiai teturi tik vieną poilsio vietelę — Berčiūnų vasarvietę. Šiais metais čia labai daug vasarotojų, o sekmadieniais suvažiuoja beveik visas Panevėžys.

Šalia vasarvietės eina vieškelis, kur nepaprastai didelis judėjimas. Šią vasarą apskrieties savivaldybė pradėjo remontuoti tame vieškelyje tiltą. Tai visas judėjimas pakrypo per vasarvietę. Vasarvietė šią vasarą išgrįsta smulkiu iš upės dugno žvyreliu, tai prasidėjus tokiam dideliame judėjimui, vasarvietėje tiek dulkių, kad žmogaus nematyti. Tie vasarotojai, kurių vilos prie kelio visiškai nebegali gyventi. Dauguma nebaigę sezono turi grįžti į miestą.

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis

2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
 Švetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
 Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
 2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790